

mnogokrat ponavljala „cesarska pesem“ od obilo zbrane množice vsih stanov tako nadušeno, da se je očitnotudi v tem razodevala vesela pomemba današnjega dneva.

Novičar iz mnogih krajev.

Dunajski časniki naznanjajo slovesno prvo peljanje Njih veličanstva v cerkev sv. Štefana po prestani bolezni. Ob tréh popoldne se je peljal presvitli cesar s svojim očetom iz cesarskega dvora po krasno okinčanih ulicah, ki so bile ljudstva tako polne, da se je vse terlo, v stolno cerkev; kodar koli se je peljal, je donelo nadušeno „vivat“, in namest vojakov so se postavili na določno željo cesarja mestjani v versto, med katero se je cesarjeva kočija peljala; po sprejetim blagoslovu pred velikim oltarjem so se vernili cesar spet domú, ravno tako pozdravljani s klici veselja in vdanosti. Zvečer je bilo mesto razsvitljeno. — Za novo Dunajsko cerkev se je po 9. naznanilu na Dunaji že nabralo 381.251 fl. 35 $\frac{1}{2}$ kr. in 118 cekinov. Cesar Ferdinand so s cesarico vred podarili v ti namen 20.000 fl. — Presklicani stari krajcarji se bojo od 20. tega mesca naprej kupovali cent za 67 fl. v denarni kovnici na Dunaji, v Hall-u na Tirolskem, v Novem Sadu, v Nagy-Banyi in Oravici; scer jih pa smé vsak, ki jih ima, kot kotlovino prodati. — Vikši c. k. sodnija na Dunaji je določila, da vsak tak je zakotin pisac (Winkelschreiber), ki brez pravice ljudém proti plačilu spisuje prošnje ali pritožbe, ali kdor ljudi zapeljuje, da prazne pritožbe vlagajo vradnijam, ali da kdor v tacih pismih resnico prevrača. — Napovedan je nov red za gruntne bukve. — Govori se od osnove 3 novih škofij v našem cesarstvu. — Te dni se je velik hrup zagnal, da je neki Francoz našel mašino, ki bo po lastni teži vozove tirala po železnici, brez da bi kurjave treba bilo. Zares važna znajdba! — al, doklerne srečamo tako tiranih vózov po železnici, je ne verjamemo. — Sliši se, da je znani general Haynau na Dunaji nanaglomal umrl. — Dunajsko društvo zoper terpinčenje žival je povabilo 150 gostov na pojedino konjskega mesa te dni. Konjskemu mesu se godi kot krompirju iz začetka: ljudje se ga branijo, čeravno od zdrave živine je dobro in zdravo. — Turki so nek zlo hudi, da je mogla vojska zoper Černogorce jenjati, med kterimi v sedanjem stanu ne bo nikdar mirú. Omer-paša se je vmaknul s svojo armado v Albanio, Reis-paša v Niksič, Dervis-paša v Koviencie. Zapopotnico je bila Dervis-pašatova armada od Černogorcov še dobro otepena za to, ker je vjetega bolnega Grahovca grozovito vstrelila; Černogorci so ji pobrali za 6000 fl. vrednosti. Vojskovodja Černogorski Juri je 28. febr. razglasil, da se vsa vojska razpusti in le nekteri važniški kraji ostanejo obsedeni, — da se popijejo ljudje, ki so popadali v vojski, da se njih zapušeni vdovam in otrokom pomoč podari. — Sliši se, da Omer-paša terja, naj Osman-paša plača 10.000 tolarjev globe zato, ker je Sultana premotil, da se zamore Černogora z 10.000 vojakipremagati. — Iz Carigrada se „Terž. čas.“ piše, da zavoli božjega groba Rus zadnji sklep od Sultana terja. Za gotovo se ondi sliši, da na Moldavo-vlaški meji stoji rusovska armada, rusovske barke pa so v Sevastopolu pripravljene po suhem in po morji nad Turčijo vdariti, ako se o omenjeni zadevi ne spolne volja carova. — Sedaj se celó sliši, da bo 10. majnika papež Napoleona v Parizu za cesarja blagoslovil. Govori se tudi od 30 novih škofij na Francoskem.

Klepec.

(Dalje.)

Junaka išče knez po vojski:
»Kdo ima zdaj gotovo serce,
»Ki nas ubranil bo sramote,
»Z ošabnim Turkom se poskusil?«
Nihče se v vojski ne oglasi.
»Al v vojski celej ni junaka?
»Še zlata tovor mu obljubim.«
Al tiho vse ko pred ostane.
»Gorje sramote za kristjane!
»Obljubim mu jedino hčerko,
»Ki čast otme deželi našej.
»Junak naj krasnejši mi bodi!
To reče, na snubače gleda,
Pa v zemljo gledajo snubači.
Tadaj zapali ogenj kneza,
Sam opasuje ledje staro.
Tú mlajši sin pred njega stopi:
»Jaz sim opasan, dragi oče!
»Dovoli, da grém jaz nad Turka!
Goreče otec ga objame:
»Koleni moje, sladki sine!
»Le pojdi, pojdi blagoslovljen!
»S teboj se otec tvoj ponaša,
»Ponašajo se dedje stari,
»Ki so neverce tukaj tolkli«.

Pripravil se je tudi Turek.
Izbral tovaršev polovico
Ostalih na zidovji, vratih
Odkáže slednjo svoje mesto,
Posebej še ukaže vodji:
»Ako k preroku v raj odidem,
»Mi pošlji ti nevesto saboj!
Potem odpreti reče vrata,
Na boj zvihra ponosno v polje,
Za njim vihra tovaršev truma,
Kak mu na glavi čalma sije!
Kak bliska v roci damaščinka!
Kovani noži kak za pasom!
Z rame visi mu ščstoperec,
Orožje strašno, hāt nezmeren,
Seštero ima zob železnih,
Ki ž njimi seka smrtne rane.
Naproti plane mladi knežič,
Na Turka zabavljivo vpije;
»Le sem, ponočno-hrabri vitez,
»Na luči solnca kaže serce!
»Al mislim da si zadnjo devo
»Junaštvom nočnim to ugrabil!
Na smeh nategne Turek usta,
Odgovora na to ne daje,
Al divje iz oči zabliška,
Spusti po vragu damaščinko,
Utne mu levo do komolca,
Potem pusti da k otcu teče.

(Dalje sledi.)

Naznanilo.

Peti del »živinozdravstva«, pod imenom »nauk, kako pomagati živini o porodih, in kako po porodu ravnati s staro in mlado živino in ozdravljati poporodne bolezni, je dodelan. Naročniki ga tedaj zamorejo v tiskarnici gospoda J. Blaznika vsaki dan prejeti; z 28 podobami vred, ki kažejo porodniško orodje in naravne in napčne lege mladega, obseže 6 pol. Če so nam ktere bukve v slovenskem jeziku potrebne, so gotovo te, ki učé umno pomoč ob porodih živine, da bojo pregnale — gospodarjem v prid — tisto strašno nevédnost, po kteri je dosiljal toliko živine konec vzelo, in kazale pravo pot, se škode obvarovati. — Za tem delom pride 3. del živinozdravstva »nauk o živinoreji« na versto.

Pogovori vredništva.

Gosp. »učiteljskemu prijatlu« na Notrajskem: Ze večkrat smo opomnili, da nemoremo nobenega sostavka v natis dati, o kterem nam pisatelj svojega imena ne razodene, ker vsak lahko razume, da saj vredništvo mora moža poznati, za kterega tudi ono poroštvo prevzame, kadar njegov spis pod kako čerko ali izmišljenim imenom po svetu pošilja. Vaš spis bomo dali natisniti berž ko nam tisti gospod, v kterega imenu je omenjeni sostavek pisan, dopišejo, da so oni porok rečenega.